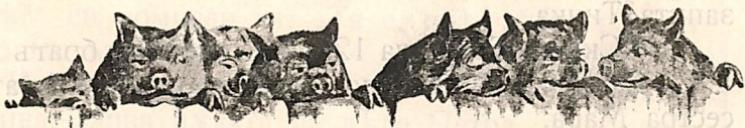

На другия денъ дойде часовникарътъ. Любопитнитѣ дѣца го заобиколиха. — Защо е спрѣль? Кой е виновенъ? — Пружината, стрѣлкитѣ или колелцето? — запитватъ тѣ часовникарътъ.

— Нѣ, вижте! — Ето това рѣждясало пиронче, що е като винтъ завъртѣно ей тамъ... То е виновникътъ: зарѣждивило и... спрѣло цѣлата работа... Тѣй е и при хората: малка поврѣда може да разболи и най-якия човѣкъ...

Старецътъ махналъ рѣждясалия винтъ и поставилъ новъ — съ сребърна блѣскавина... Натъмилъ колелцето и часовникътъ отново почналъ своята приятна пѣсень: тикъ-такъ, тикъ-такъ!...

Прасенца.

— Грохъ-гро! Грохъ-гро, прасенца,

Я елате насамка,

Къмъ широка копанка,

Та помийка срѣбнете,

Сладичко я пийнете!...

— Квикъ-квикъ! Квикъ-квикъ, майчице!

Ний помийка нещеме,

Салъ отъ млѣко растеме,

Постой да си сукниме,

Млѣкце да си смукниме!...

Чичо Брѣмбарчо.